

ФАКУЛТЕТ БЕЗБЕДНОСТИ

Број захтева: _____

Датум: _____

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

ПОСРЕДСТВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ПРАВНО-ЕКОНОМСКИХ НАУКА

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

(члан 65. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

- Име, средње име и презиме кандидата др Мирослав, Борисав, Младеновић
- Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира Политичке науке
- Радни однос са пуним или непуним радним временом пуним
- До овог избора кандидат је био у звању ванредног професора
у које је први пут изабран 09.10.2012.
за ужу научну област /наставни предмет Политичке науке/Политички систем

II – ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

- Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање 09.10.2017.
- Датум и место објављивања конкурса Послови, 21.09.2016.
- Звање за које је расписан конкурс редовни или ванредни професор

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУ

- Назив органа и датум именовања комисије Изборно веће, 13.09.2016.

- Састав Комисије за припрему реферата: _____

	Име и презиме	Звање	Ужа научна, односно уметничка област	Организација у којој је запослен
1)	др Владимир Цветковић	ред. проф.	Социологија	Факултет безбедности у Београду
2)	др Вукашин Павловић	проф емеритус	Политичка социологија	Факултет политичких наука у Београду
3)	др Милан Јовановић	ред. проф.	Политички систем	Факултет политичких наука у Београду

4)	др Јелена Георгијевна Пономарева	ред. проф.	Упоредна политика	Московски државни универзитет за међународне односе
----	--	------------	-------------------	--

3. Број пријављених кандидата на конкурс један
4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије не
5. Датум стављања реферата на увид јавности 25.10.2016.
6. Начин (место) објављивања реферата у дневном листу "Политика", Библиотека Факултета, сајт Факултета
7. Приговори /

**IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ
ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА 13.12.2016.**

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата Др Мирослава Младеновића у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута Факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Ивица Радовић

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 62. ст. 4. Закона;
5. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4., достављају се и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
Факултет безбедности
Изборном већу

На основу члана 63. став 1, члана 64. став 5. и 7. и члана 65. став 1. Закона о високом образовању ("Службени гласник РС", бр. 76/05, 100/07-аутентично тумачење, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14. и 45/15-аутентично тумачење.), члана 4. и 11. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду ("Гласник Универзитета у Београду", бр. 142 од 16.06. 2008.г, бр.150. од 17.06.2009.г. и бр. 160. од 13.04.2011. године) и члана 116., став 1. Статута Факултета безбедности (пречишћен текст из 2016.г.), Изборно веће Факултета безбедности, на 11. седници одржаној 13. септембра 2016. године, формирало је Комисију за припрему Извештаја о пријављеним кандидатима за избор ванредног, односно редовног професора за ужу научну област Политичке науке за наставни предмет **Политички систем**, у саставу: **др Владимир Цветковић**, редовни професор Факултета безбедности Универзитета у Београду, **др Вукашин Павловић**, емеритус професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду, **др Милан Јовановић**, редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду и **др Јелена Георгијевна Пономарева**, редовни професор Московског државног института (универзитета) за међународне односе (МГИМО). Комисија је прегледала конкурсни материјал и у складу са Законом о Универзитету и Статутом Факултета безбедности подноси:

ИЗВЕШТАЈ

I - О КОНКУРСУ

Факултет безбедности Универзитета у Београду расписао је конкурс за избор ванредног односно редовног професора за ужу научну област Политичке науке за наставни предмет Политички систем. Оглас је објављен у публикацији Националне службе за запошљавање „Послови“ број 654-655, од 21.09.2016. године. Рок за пријаву кандидата истекао је 06.10.2016. године. На оглас се пријавио један кандидат: Др Мирослав Младеновић, ванредни професор Факултета безбедности Универзитета у Београду.

II - О КАНДИДАТУ

1. Биографски подаци кандидата

1. 1. Кандидат ДР МИРОСЛАВ МЛАДЕНОВИЋ

1.1.1. Основни биографски подаци

Мирослав Младеновић рођен је 14. априла 1956. године у Лепаји, Република Србија. Основну школу завршио је у родном месту а гимназију и Војну академију у Београду. Магистрирао је на Факултету политичких наука у Београду, 1994. године а на истом факултету, 2000. године одбранио је и своју докторску тезу.

У систему високошколске наставе у области политичких наука налази се од 1985.године. Предавао је предмет Политички систем у Школи резервних официра а затим у Војној академији копнене војске.

Упркос различитим дужностима које је имао у Министарству одбране, није прекидао педагошки рад који је обављао упоредо са другим пословима који су му били поверени.

Од 2004. године ангажован је на Факултету безбедности Универзитета у Београду и то: 2004-2006. - на функцији председника Савета факултета (као представник оснивача – Владе Републике Србије), а од 2006. г, као доцент на предмету Политички систем.

Статус наставника био му је замрзнут у периоду обављања дужности изасланика одбране при Амбасади Републике Србије у Руској Федерацији (2006-2010).

Од доласка на Факултет, ангажован је у настави на основним и последипломским студијама. На основним четворогодишњим студијама, поред основног предмета, Политички систем, реализовао је и предмете: Цивилно-војни односи, Менаџмент у систему одбране, Одбрана и дипломатија; На мастер студијама, реализује део предмета Геополитичке перспективе савременог света.

Повремено је ангажован у настави ван матичног Факултета. Професор је по позиву на Факултету социологије Московског државног универзитета „Ломоносов“ , на „Московском државном институту (универзитету) за међународне односе при Министарству спољних послова РФ“ (МГИМО), на Универзитету „Шолохов“ у Москви, на Факултету политичких наука Универзитета у Београду и на Високим студијама безбедности и одбране Министарства одбране Р. Србије.

На мастер академским студијама политикологије Факултета политичких наука Универзитета у Београду предаје предмет Политички системи азијских земаља.

Мирослав Младеновић активно учествује на домаћим и међународним научним скуповима. Члан је више домаћих и међународних удружења (Удружење политиколога Србије, Руска академија одбране, безбедности и правног поретка).

Одлуком Владе републике Србије, од априла 2016. године, именован је за члана Управног одбора Института за европске студије.

Члан је Уређивачког одбора часописа Међународна политика и Члан Издавачког савета часописа The Review of International Affairs.

Председник је савета Факултета безбедности Универзитета у Београду у актуелном сазиву.

Кандидат говори енглески и руски језик.

III СПИСАК ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА

1) Радови објављени пре избора у звање доцента

1. Научне књиге (монографије)

- Мирослав Младеновић, *Колективни уговори*, НИЦ “Војска”, Београд, 2001.г, стр.116;
- Мирослав Младеновић, *Заштита права радника*, НИЦ “Војска”, Београд, 2002.г, стр.204.

2. Уџбеници

- Слободан Годорић, Мирослав Младеновић, *Драган Гостовић, Политички систем*, Војна академија Војске Југославије, Београд, 2001, 385 страна,

3. Приручници и сл. (едукативни материјал - помоћ при студирању)

- Павле Вукчевић, Мирослав Младеновић, *Теоријски аспекти политике и политичких система и функционисање савремених политичких система*, ЦВШ ВЈ, Београд, 1996.г, 107 страна;
- Мирослав Младеновић, *Организација републике и локална самоуправа*, ЦВШ ВЈ, Београд, 1996.г, 74 стране;
- Мирослав Младеновић, *Политичке партије и интересне групе*, ШОНИД, Београд, 1999.г, 67 страна;
- Мирослав Младеновић, *Организација власти и политичке институције у Југославији и Државној заједници Србија и Црна Гора*, Војна Академија, Београд, 2004.г, 70 страна.

4. Научни чланци у тематским зборницима радова

А. Текст у зборнику у коме су само домаћи аутори

- Мирослав Младеновић, *Демократска контрола војске*, Посткомунизам и демократске промене, Зборник радова ФПН, Југословенско удружење за политичке науке и ФПН, Београд, 2002.г; ИСБН 86-84031-02 (стр.507-523);
- Мирослав Младеновић, *О правди и праведности*, часопис Правни живот, 12/2003, Удружење правника Србије, Београд, UDK 34 (497.11) (05) YU ISSN 0350-0500, (стр.987-1001);

Б. Текст у међународном зборнику

- Miroslav Mladenović, *Security and Society*, Journal by George Marshall Center Alumni Association for SaM, No 1, Nov/December 2005. (pp 47-64);

5. Научни чланци у домаћим научним часописима

- Мирослав Младеновић, *Политички чиниоци војностратегијских промена међународних односа*, Војно дело, Војноиздавачки завод, Београд, 1999.г, бр.5-6/99, YU ISSN 0042-8426, UDK 355.48:94, (стр.126-139);

6. Стручни чланци у домаћој периодици

- Мирослав Младеновић, *Друштвене науке у пројекцији нових наставних планова и програма војних Академија Војске Југославије*, Савремени проблеми ратне вештине, бр. 36-37/96.г., (стр.295-304);
- Мирослав Младеновић, *Крај филозофије?*, Нови гласник, бр.1/2000.г., (стр.89-97);
- *Демократизација друштва и развој војске*, Војни информатор, ISSN 1450-9040, UDK 355: (008+659.3+17) (497.1) (051) Новинско-издавачки центар Војска, Београд, 5-6/2001.г.;(стр.5-41).
- Мирослав Младеновић, *Политика и/или етика*, Српска слободарска мисао, Српска радикална странка, Земун, ISSN 1450-8753, UDK 1+3, 6/2001;(стр.223-228).

- Мирослав Младеновић, *Масмедији и политичка комуникација*, Војни информатор, ISSN 1450-9040, UDK 355: (008+659.3+17) (497.1) (051), Новинско-издавачки центар Војска, Београд 4-5/2002.г; (стр.35-46).

7. Научни и стручни чланци у међународним часописима

- Miroslav Mladenović, *Defense Reform in Serbia and Montenegro*, Defense Reform Initiative for Bosnia and Herzegovina/Serbia and Montenegro The DRINA project, Centre for European Security Studies, Groningen, The Nederland's, October 2005;

8. Научна критика и полемика

А. Прикази књига, стручна полемика и сл. у научним часописима

- Мирослав Младеновић, приказ књиге "Yugoslavs people agony", аутора проф. др Мирослава Хаџића, Војно дело, Војноиздавачки завод, Београд, YU ISSN 0042-8426, UDK 355.48:94,
- Мирослав Младеновић, *Досадашње реформе Војске Србије и Црне Горе*, Европски форум 6-7, додаток у часопису Време од 15.07.2004.г;
- Мирослав Младеновић, *Реформа Министарства одбране и Војске Србије и Црне Горе*, Веб сајт Центра за цивилно–војне односе, Београд, 2004.

9. Преводи:

- Мирослав Младеновић, превод са руског: "С царем и без цара", аутора Н.В. Воејкова, Службени гласник Републике Србије, Београд, 2004.г, 430 страна.

10. Учешће на научно-стручним скуповима:

- Мирослав Младеновић, излагање (штампано у целини): *Реформа МО СЦГ, токови и дometи*, презентовано на скупу: Улога парламента у реформи сектора безбедности у државама Западног Балкана, Скупштина СЦГ, Организатор скупа: Мисија ОЕБС у СЦГ, октобар 2004. године;
- Мирослав Младеновић, излагање (штампано у целини): презентовано на Форуму: Безбедност и друштво, Дом Војске СЦГ, Организатор скупа: Удружење дипломаца Центра Џорџ К. Маршал – Србија и Црна Гора, 21. април 2005. године,
- Мирослав Младеновић, излагање (штампано у целини): *Defence Reform in Serbia and Montenegro*, презентовано на скупу: Defence Reform Initiative for Bosnia and Herzegovina /Serbia and Montenegro, Организатор: The DRINA project, Београд, 13. и 14. мај 2005.

2) Радови објављени у периоду након избора у звање доцента, а пре избора у звање

ванредног професора

1. Научне књиге (монографије)

- Мирослав Младеновић , Жељко Иваниш, Вања Роквић, *Развој институција и изградња политичког система Србије*, Универзитет у Београду, Факултет безбедности, Београд, 2011, г,

2. Уџбеници

- Жељко Иваниш, Мирослав Младеновић , Зоран Драгишић, *Политички систем*, Факултет цивилне одбране, Београд, 2006, 426 страна,

3. Приручници и сл. (едукативни материјал - помоћ при студирању)

- Жељко Иваниш, Мирослав Младеновић , Вања Роквић, Практикум Политички систем, Факултет безбедности Универзитета у Београду, Београд, 2010, страна 137,
- Жељко Иваниш, Мирослав Младеновић , Вања Роквић, Практикум *Политички систем*, измењено и допуњено издање, Универзитет у Београду, Факултет безбедности, Београд, 2011, стр. 205.

4. Научни чланци у тематским зборницима радова

- Мирослав Младеновић , *Руски предлог реформе европске архитектуре безбедности*, Зборник: Ризик, моћ, заштита, Службени гласник, Београд, 2010., стр. 494-512;
- Мирослав Младенович , *Политическая культура как фактор развития политической системы (на примере Балкан)* у Историки слависты МГУ книга 8 Славянский мир: в поисках идентичности, Москва 2011, (стр. 785-792);
- Мандић Горан, Јефтић Зоран, Miroslav Mladenović , *Corporate resources threatened by social engineering*, у: Corporate security in dynamic global environment – challenges and risks Čaleta Denis (editor), Institute for Corporate Security Studies, Ljubljana, 2012, str. 115-129.

5. Научни чланци у домаћим научним часописима

- Мирослав Младеновић , Зоран Јефтић, Горан Мандић, *Нови стратегијски концепт НАТО и руска иницијатива за промену европске архитектуре безбедности*, Војно дело, Београд, 2010. г. бр. 4/2010, стр. 146-164;
- *Шангајска организација за сарадњу*, (коауторство са Зораном Килибардом), Војно дело, Београд, 2011, вол. 63, бр. 1, стр. 24-40;
- Мирослав Младеновић , Јелена Пономарева, *Кина-Америка-Русија - глобални троугао 21. века*, Социолошки преглед, Београд, вол. 45, бр. 4, стр. 459-476,

6. Стручни чланци у домаћој периодици

- Мирослав Младеновић , *Политика као основа војне стратегије*, Годишњак факултета безбедности, 2010, Факултет Безбедности, Београд, стр. 139-149;

- Мирослав Младеновић, *Правда и праведност измедју утопије и илузије*, Годишњак Факултета безбедности, Факултет безбедности Универзитета у Београду, Београд, 2011, стр. 179-191.

7. Научни и стручни чланци у међународним часописима

- Мирослав Младеновић, *Армија в политическој системе*, Свободная мысль № 2 (1597), Москва, 2009, стр. 61- 73;
- Мирослав Младеновић, *Об идее справедливости и ее реализации*, Знание, понимание умение № 3, Москва, 2009. стр. 43-51;
- Зоран Ефтић, Зоран Вучкович, Мирослав Младеновић, *Интеграционне тенденцији и проблема европейској идентичности*, Информационный гуманитарный портал "Знание, понимание умение" № 2, Москва, 2011;
- Мирослав Младеновић, *Военная стратегия в международных отношениях*, Свободна мсл, № ¾ (1632) Москва, 2012, стр. 5 – 14;
- Елена Пономарева, Мирослав Младеновић, *Урегулирование этнополитических конфликтов: балканский опыт*, Международная жизнь, № 5, Москва, 2012, стр. 117-132.

8. Преводи:

- Мирослав Младеновић, Превод са руског: *"Обавештајни рад"*, аутора Романа Ронина, Службени гласник Републике Србије и Факултет безбедности, Београд, 2009.г, 222 стране.

3) Радови објављени после избора у звање ванредног професора (од јуна 2012.)

1. Научне књиге (монографије)

1.1. Зоран Килибарда, Мирослав Младеновић, Владимир Ајзенхамер, *Геополитичке перспективе савременог света*, монографија, Универзитет у Београду, Факултет безбедности, 2014, ISBN978-86-84069-91-9, 352 стране;

1.2. Зоран Јефтић, Мирослав Младеновић, Вања Роквић, *Основе цивилно-војних односа*, Универзитет у Београду, Факултет безбедности, Београд, 2014, ISBN 978-86-84069-88-9; 138стр.;

1.3. Мирослав Младеновић, Жељко Иваниш, Зоран Јефтић, *Политички системи у савременој међународној заједници*, Универзитет у београду, Факултет безбедности, Београд, 2016, ISBN 978-86-80144-04-07, стр.139.

2. Научни чланци у тематским зборницима радова

2.1. Miroslav Mladenović, *Belarus Today and Tomorrow: A Politico-Logical Serbian Perspective*, (pp.199-219), у:Segey G. Musienko (editor), Belarus: Independence as National Idea, Global Scholarly Publications, New York, 2015. ISBN: 978-1-59267-155-7, pp.199-219;

2.2. Мирослав Младеновић, Елена Пономарева, *Нарко – Трафикинг као облик угрожавања безбедности Србије*,UDC: 343.575:351.78(497.11), излагање штампано у целини, у: Зоран Драгишић, Мирослав Младеновић, Зоран Јефтић (уредници), Садржаји безбедносних изазова Србије на почетку 21. века,

Иновациони центар Факултета безбедности, Београд, 2014, ISBN 978-86-80014-08-1, стр.91-98;

2.3. Мирослав Младеновић, *Беларусь сегодня и завтра глазами серского политолога*, у: Група ауторов, *Государственность национальная идея Белоруси*, Книжний мир, Москва, 2016, ISBN 978-5-8041-0815-2, стр. 213-237;

3. Научни чланци у домаћим научним часописима

3.1. Мирослав Младеновић, Јелена Пономарева, *Кримско пролеће и будућност Евроазије*, часопис Српска политичка мисао, Институт за политичке студије, Београд, 2014, ISSN 0354-5989 UDK 327::911.3(100):327(47+57), број 3/2014, XXI vol 45, стр. 185-200;

3.2. Мирослав Младеновић, Јелена Пономарева, *Теорија и пракса "шарених револуција"*, Социолошки преглед, Београд, RS ISSN 0085-6320, UDK 316, 2012, вол. 46, бр. 4, стр. 513–533;

3.3. Мирослав Младеновић, Јелена Пономарева, *«Мека моћ» Русије – као услов успеха евроазијске интеграције*, Српска политичка мисао број 1/2016 год. 23. vol. 51, Београд, УДК 327::911.3(497)“19/20“, стр. 11-29;

3.4. Мирослав Младеновић, Зоран Јефтић, Горан Мандић, *Организација уговора о колективној безбедности између илузације и анти-НАТО-а*, Војно дело 1/2015, Београд, УДК 355/359 YU ISSN 0042-8426, стр. 81–91;

3.5. Мирослав Младеновић, Зоран Килибарда, Слађан Милосављевић, *"Постхладноратовске" промене безбедносних и стратешких концепција Руске Федерације*, Војно дело, Београд, (3) јесен/2013, година LXV, УДК 355/359 YU ISSN 0042-8426, стр. 40–58;

3.6. Мирослав Младеновић, *Политичке промене и њихов утицај на безбедносне и стратешке концепције одбране*, Војно дело, Београд, 2012. г. бр. 4/2012, УДК: 355.02(497.11) ; 351.86(497.11), (стр. 130-147)

4. Стручни чланци у домаћој периодици

4.1. Мирослав Младеновић, Јелена Пономарева, *"Обојене револуције" као метод "демократизације" света*, Годишњак ФБ, Универзитет у Београду Факултет безбедности, Београд, 2013., стр. 97-111;

4.2. Мирослав Младеновић, *Политичка култура и "грађанска врлина" у савременом политичком поретку*, Годишњак ФБ, Универзитет у Београду Факултет безбедности, Београд, 2012., стр.125-134;

4.3. Мирослав Младеновић, *Трактат о филозофији*, Годишњак ФБ, Универзитет у Београду Факултет безбедности, Београд, 2014., стр.165-176;

4.4. Мирослав Младеновић, Владимир Цветковић, *Савремени руско-кинески односи*, Годишњак Факултета безбедности, Универзитет у Београду Факултет безбедности, Београд, 2015. стр. 41-51.

5. Научни и стручни чланци у међународним часописима

5.1. Мирослав Младенович, *"Цветные революции" как инструмент геополитики*, излагање штампано у целини, у: Звеня, Безопасность Европы: балканский вектор, Фонд исторической перспективы, Москва, 2013, стр. 104-125;

5.2. Мирослав Младенович, *Современные российско-китайские отношения: взгляд из Сербии*, УДК 327(470+510), (стр. 33-39), излагање (штампано у целини), у: Развитие российско-китайских отношений: новая международная реальность, Часть 2, Издательство БГУ, Иркутск, 2016, ISBN 978-5-7253-2894-3, стр. 33-39;

5.3. Желько Иваниш, Мирослав Митровић, Мирослав Младеновић, *Решавање конфликта у региону Западног Балкана путем преговарања*, Дикић Бранко, Дикић Срђан (уредници), Зборник радова Седмог Међународног конгреса "Екологија, здравље, рад, спорт", ISBN 978-99955-619-5-6, COBISS.RS-ID 5008664, (стр.287-296);

5.4. Мирослав Младенович, *Беларусь сегодня и завтра глазами сербского политолога*, Проблемы управления, Минск, N.3 (52), 2014, УДК 321 (476), стр (27-32).

5.5. Елена Пономарева, Мирослав Младенович, *Публичная дипломатия России: балканское направление*, Международная жизнь апрель 2016, Москва, ISSN 0130-9625, стр 151-166;

5.6. Николај Јевгењевич Бузин, Мирослав Б. Младеновић, *„Отмица Европе“ – неконтролисана миграција као претња националној и регионалној безбедности*, Српска политичка мисао, Институт за политичке студије, Београд, ISSN 0354-5989 UDK 32, број 3/2016, XXIII vol. 53, стр. 173-189, УДК 314.74+325.25“20“]:355.02(4).

6. Уређивање тематског зборника радова

6.1. Зоран Драгишић, Мирослав Младеновић, Зоран Јефтић (уредници), *Садржаји безбедносних изазова Србије на почетку 21. века*, зборник, Иновациони центар Факултета безбедности, Београд, 2014, ISBN 978-86-80014-08-1;

7. Учешће на научним конференцијама

7.1. Друга међународна научно-практична конференција "Социјални компјутинг: основе, технологије развоја, социјално-хуманистички ефекти" (II международна научно-практическая конференция "Социальный компьютеринг: основе, технология развития, социально-гуманистические эффекты")

Руска Федерација, Москва, Универзитет "Шолохов", јун 2013.г.

Излагање: "Информатическая безопасность как фактор политической стабильности: опыт балканских стран"

7.2. Међународна конференција: "21. век: хуманистичке и социјално-економске науке" ("XXI век: гуманитарные и социально-экономические науки")

Руска Федерација, Тула, РГУ, април 2013.г.

Излагање: "Проблеми в трансформации политических систем "постсоциалистических стран" Балканах (на примере Сербии)"

7.3. Међународни научно-стручни скуп „ Борба против мајских поплава на Балкану 2014 године – анализа искустава и лекције“ , Члан организационог одбора;

Србија, Београд, новембар 2014.г.; Излагање: "Едукација у области цивилне заштите"

7.4. Међународна конференција: "Организација сарадње националних служби спашавања држава балканског региона на упозорењу и ликвидацији последица ванредних ситуација природног и техногеног карактера"("Организация взаимодействия национальных служб спасения государств Балканского региона по предупреждению и ликвидации чрезвычайных ситуаций природного и техногенного характера"), Члан организационог одбора;

Србија, Ниш, април 2015.г.

7.5. Међународни научно-практични семинар: "Европска безбедност: Балкански вектор" («Европейская безопасность: балканский вектор»)

Србија, Београд, јун 2012.г.и Руска Федерација, Москва, септембар 2012.

Излагање (штампано у целини): "Шарене револуције" као средство промене геополитичке стварности

7.6. Међународни конгрес "Екологија, здравље, рад, спорт"

Република Српска, Бања Лука мај, 2015.

Излагање (штампано у целини): Решавање конфликта у региону Западног Балкана путем преговарања (коауторство са Жельком Иванишем и Мирославом Митровићем)

7.7. Учешће (у својству гостујућег предавача) на међународном омладинском форуму "Селигер 2012".

Руска Федерација, јул, 2012.

Тема: "Демократија као циљно усмерена делатност"

7.8. Учешће (у својству гостујућег предавача) на међународном социјално-образовном форуму: "Машук 2014".

Руска Федерација, август, 2014.

Тема: "Грађанске иницијативе и политика"

7.9. Учешће на међународној научној конференцији: "Развој руско-кинеских односа: нова међународна реалност" ("Развитие российско-китайских отношений: новая международная реальность")

Руска Федерација, Иркутск, септембар 2015;

Израгање штампано у целини: *Современные российско-китайские отношения: взгляд из Сербии;*

7.10. Учесће на Трећем азијско-тихоокеанском конгресу војне медицине (Трети Азијско-Тихоокеански конгрес по војној медицини)

Руска Федерација, Санкт Петербург, август 2016.

3).1. Испуњеност формалних критеријума за избор

Ближи критеријуми за стицање звања редовног професора у групацији друштвено-хуманистичких наука	
<i>- најмање два рада објављена после избора у звање ванредног професора у научним часописима са SCI, ANCI, ERIH или листе престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета,</i> <i>или</i> <i>најмање три рада објављена у часопису међународног значаја верификованог посебном одлуком.</i>	<i>- један рад објављен после избора у звање ванредног професора у престижном светском часопису са листе коју утврђује Универзитет (5.5.)</i> <i>и</i> <i>- четири рада објављена у часописима међународног значаја верификованог посебном одлуком (3.1; 3.2; 3.3.)</i>
<i>- научна монографија/књига односно уџбеник или критичка монографска публикација</i>	<i>- три научне монографије (1.1; 1.2; 1.3.)</i>
<i>- најмање два рада објављена након избора у звање ванредног професора у водећем часопису националног значаја у одређеној научној области</i>	<i>- три рада објављена након избора у звање ванредног професора у водећим часописима националног значаја (3.4; 3.5; 3.6.)</i>
<i>- најмање два рада са међународног научног скупа објављена у целини</i>	<i>- три рада са међународних научних скупова објављена у целини (5.1; 5.2; 5.3.)</i>
<i>- најмање два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини, или један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини и уређивање тематског зборника радова односно</i>	<i>- један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини (2.2.) и уређивање тематског зборника радова односно часописа. (6.1.)</i>

часописа.	
- уређивање тематских зборника радова/часописа	- уређивање једног тематског зборника радова (б.1.)
- чланство у уређивачким одборима домаћих и међународних часописа, скупова и струковних удружења, или предавање по позиву на универзитетима у иностранству	- Члан Уређивачког одбора часописа: <i>Међународна политика</i> , Издавач: <i>Институт за међународну политику и привреду, Београд</i> Члан Удружења политиколога Србије, Члан Руске академије одбране, безбедности и правног поретка, Члан Управног одбора Института за европске студије, Предавање по позиву на два универзитета у иностранству, Предавање по позиву на два омладинска кампа у иностранству
- менторство односно чланство у комисијама за израду докторског рада	- два менторства докторског рада
- менторство односно чланство у комисијама за израду завршног рада на специјалистичким и дипломским академским студијама	-два менторства за израду специјалистичких радова - седам менторстава мастер рада (два на другом факултету – ФПН) -више од 30 менторстава за израду дипломских радова - више од двадесет чланстава у комисијама за израду завршног рада на магистарским, специјалистичким и дипломским академским студијама

3).2. Квантитативни приказ резултата научног рада

Врста научно-истраживачких резултата	М	Након избора у звање ванредног професора број резултата (број бодова)
Монографија националног значаја	М42	3 (15)
Поглавље у монографији или рад у тематском зборнику међународног значаја	М14	3 (12)
Уређивање тематског зборника националног	М49	1 (1)

значаја		
Рад у часопису међународног значаја верификованог посебном одлуком	M24	5 (20)
Рад у водећем часопису националног значаја	M51	3 (9)
Рад у научном часопису	M53	4 (4)
Предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини	M31	1 (3)
Саопштење са међународног скупа штампано у целини	M33	2 (2)
Саопштење са скупа националног значаја штампано у целини	M63	1 (1)
Укупно		23 (67)

IV ПРИКАЗ НАЈВАЖНИЈИХ РАДОВА

Младеновић, М., Иваниш, Ж., Јефтић, З., Политички системи у савременој међународној заједници, Универзитет у Београду, Факултет безбедности, Београд, 2016.

Монографија проф. др Мирослава Младеновића, проф. др Жељка Иваниша и доц. др Зорана Јефтића, под називом „Политички системи у савременој међународној заједници“, састоји се од увода, два поглавља и списка коришћене литературе.

У уводу, поред истицања циља и садржине рада, аутори указују на централни проблем ове тематике: да ли постоји универзални политички поредак једнако добар за све, или је неминовност да за различите људе мора да постоји различита организација друштва.

Рукопис је резултат богатог педагошког искуства и тимског рада аутора. Конципиран је као уџбеник за студенте високошколских установа али и као корисно и изазовно штиво за све који се баве анализом теорије и праксе савремених политичких система, у свим њиховим главним елементима.

У првом поглављу, под насловом „Савремени политички системи“, аутори обрађују проблематику настанка савремених политичких система, њихову могућу класификацију као и основне карактеристике сваке групе система. У оквиру овог поглавља, у форми студије случаја, урађена је анализа практичног функционисања шест репрезентативних политичких система: САД, Велике Британије, Француске, Швајцарске, Кине и Русије. Сваки систем обрађен је по истим елементима: историјски развој, хоризонтална организација власти, партијски систем, изборни систем и политичко територијална организација. Овакав метод добро одсликава сваки конкретан систем а упоредни преглед по кључним елементима омогућује квалитетну компаративну анализу.

Друго поглавље рукописа носи наслов „Политички систем Европске уније“. У њему се разматрају основна питања настанка и развоја Европске уније, од Заједнице за угљ и челик до концепције ове асоцијације према Лисабонском споразуму. Кроз анализу свих главних институција, приказан је политички систем ове својеврсне међудржавне творевина, како са аспекта њеног унутрашњег функционисања, тако и у оквиру међународне заједнице.

Килибарда,З., Младеновић,М., Ајзенхамер, В., *Геополитичке перспективе савременог света*, монографија, Универзитет у Београду, Факултет безбедности, 2014.

Монографија проф. др Зорана Килибарде, проф. др Мирсолава Младеновића и мр Владимира Ајзенхамера, под називом: „Геополитичке перспективе савременог света“, обима 352 стране, садржи седам поглавља основног текста, увод и респективни списак коришћене литературе. Као додатак основном тексту, урађена је и приложена једна слика, једна шема, два графика, четири табеле и две карте, што додатно указује на озбиљност и комплетност овог материјала.

Главни предмет истраживања аутора дате монографије јесте перспектива развоја савременог светског поретка омеђена, са јене стране, тежњом ка одрживом развоју на бази универзалне солидарности и, скретањем у непомирљиво надметање, са друге.

Проблематика којом се, у наведеном раду баве аутори, изузетно је значајна, актуелна и свеприсутна у академској али и политичкој, идеолошкој и публицистичкој средини. Према мишљењу великог броја релевантних стручњака, појам глобализација једно је од најактуелнијих питања савременог доба. У неку руку, глобализација се може сматрати збирним изразом свеукупних дешавања кроз која пролази данашњи свет: од великих технолошких промена, повећања економске и друге врсте међузависности, преко пораза комунизма, до снажног развоја и повећања улоге мас-медија.

Предочени материјал настоји, а у доброј мери и успева, да да свеобухватни и научно засновани поглед на сложену природу глобализације и понуди, стручно и методолошки утемељене, алтернативне правце даљег развоја савременог света. Рукопис је резултат богатог педагошког искуства и тимског рада аутора и конципиран је тако да може бити добра литература за студенте различитог нивоа али и за читаоце других профила који се интересују за ову актуелну и сложену тематику.

У садржајном уводу аутори указују на циљ и садржину овог рада и упућују на главне проблеме. У структури овог рада издвојено је седам посебних поглавља, логички и методолошки правилно поређаних: од објашњења основних последица постхладноратовских промена, преко главних актуелних и могућих будућих релација односа у свету, до разматрања одрживости постојеће политичко територијалне поделе света и надметања око контроле над природним ресурсима.

У првом делу књиге под насловом „Геополитичке последице постхладноратовског дебаланса глобалне моћи“, аутори дају кратак али илустративан пресек догађаја везаних за рушење биполарног система у свету и успостављање фактичког униполаризма. Такође, веома аргументовано истакнуте су и главне последице таквог стања које се, на различите начине, одразило практично на све субјекте међународних односа.

Друго поглавље носи наслов „Лице и наличје униполарног поретка“. У њему се разматрају проблеми и последице новог устројства међународне заједнице које се карактеришу чињеницом да свет, у условима глобализације није постао ни стабилнији ни предвидивији, већ су му главне карактеристике: турбулентност, хаос и пораст конфликтног потенцијала.

„Чиниоци будућих геополитичких промена“ обрађени су у трећем делу рукописа. У њему аутори недвосмислено предвиђају крах униполаризма, полазећи од чињенице да је човек као биће суштински сложен и плуралан, па тако ни његов свет не може вечно остати једнодимензионалан. Уосталом, то најбоље показује историја сличних настојања: "У борби за хегемонију Шпанија и Португалија су

биле замењене Холандијом, коју затим из трке избацује Енглеска улазећи у конкуренцију са Француском. Крајем 19. века Немачка и Америка оспораваће водећу улогу Енглеске, а САД ће затим преузети улогу светског хегемона, која ће бити подељена са СССР, да би после фијаска 'реалног социјализма' Америка остала сама као светски господар. Но, то није крај" – сјајно уочава професор Мирослав Печуљић.

Четврти део: "Одрживост постојеће политичко-територијалне поделе света", практично објашњава и доказује поставке из претходног дела. Као последица надметања униполаризма и мултиплурализма, дошло је до бројних територијалних спорова и корекција државних граница, активирања сепаратизма и међунационалних конфликта као и појава нових квазидржава. Упоредо с тим, успостављају се и нове форме регионалне сарадње, усмерене како у смеру глобализације тако и против ње.

У петом делу: "Перспективе националног суверенитета", третира се положај и перспектива донедавно основног субјекта међународних односа – националне државе. Аутори су на становишту да је глобализација донела значајне промене у тој области али да оне нису подједнако погодиле све државе. Практично, подела која је раније постојала међу државама (центар, полупериферија и периферија), остала је и после хладноратовских промена. Тако се једна група земаља данас појављује као утемељивач и кормилар нових односа; другу групу чине државе које уживају помоћ и подршку најснажнијих субјеката међународних односа; у трећу спадају државе према којима најснажнији имају неутралан став; док је четврта састављена од држава које су у унекој врсти немилости од стране великих и моћних држава. У зависности од позиције на овој скали, може се говорити о стању националног суверенитета сваке државе. Чињеница је, међутим, да само мали број националних држава данас има привилегију да води самосталну унутрашњу и спољну политику.

Садржај шестог дела: "Надметање за контролу над природним ресурсима", посвећен је чињеници да су светски енергетски ресурси ограничени и неравномерно распоређени, а да се потражња и потрошња енергената повећавају са порастом светског становништва и развојем нових технологија.

Седми део: "Геополитичке и геоекономске импликације климатских промена", третира проблематику односа човека према свом окружењу и последице непромишљеног наступа према природној средини. Бесомучна трка за економским благостањем условила је значајне промене у функционисању природног механизма. Уместо да се савремени човек, који је чини се у многим елементима изгубио корак са самим собом, најзад окрене према природи као пријатељу и савезнику, он преноси своју рушилачку енергију на остатке природних резерви, заборављајући да у тој борби само он може бити губитник који ће условити да "крај природе" дође пре "краја историје". Издвајајући и обрађујући основна научна знања о кључним питањима савремених међународних односа, аутори су у свом раду остварили резултате који се очекују од стручног, универзитетског тима.

Зоран Јефтић, Мирослав Младеновић, Вања Роквић, *Основе цивилно-војних односа*, Универзитет у Београду, Факултет безбедности, Београд, 2014.

Тематика ове монографије везана је за веома важну сферу функционисања савремених оружаних снага. Упркос томе, она није адекватно истраживана и публикована, посебно у оквиру домаћих научноистраживачких институција. Аутори су, на квалитетан начин, извршили потпуније разграничење појмова цивилно-војни односи и цивилно-војна сарадња и дали комплекснију анализу

њихових садржаја. Ово је, практично, први покушај да се та сложена војна функција објасни целовито и у тако значајном обиму. У том смислу, детаљно је изложен и анализиран укупан феномен цивилно – војних односа и цивилно-војне сарадње: од објашњења појмова, преко респективне упоредне праксе у релевантним државама и међународним организацијама, до перспективе развоја ових релација код нас и у свету.

У уводу је дат приказ проблема и предмета истраживања те назнаке о научној и друштвеној оправданости истраживања. У њему је будући читалац упућен на појмовно одређење цивилно-војних односа и демократске контроле војске кроз приказ теорија цивилно војних односа, са посебним освртом на развој цивилно војних односа на просторима Србије.

Први део обрађује утицај политичке и теоријске мисли на развој цивилно-војних односа и то, како у класичном раздобљу, тако и у постхладноратовском периоду. Поред тога овде су дефинисани основни појмови из комплекса цивилно-војних односа.

Друго поглавље уводи појам контроле као носећи појам за разумевање суштине односа између цивилног и војног сегмента друштва. Дата су појмовна одређења и врсте демократске и цивилне контроле, принципи и предуслови за демократску и цивилну контролу, као и међународне норме и стандарди.

Посебно поглавље односи се на историјски преглед цивилно-војних односа у свим државним облицима кроз које је Србија прошла до свога осамостаљења на почетку двадесетпрвог века (Кнежевина и Краљевина Србија, Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца, Краљевина Југославија, Социјалистичка Федеративна Република Југославија, Савезна Република Југославија, Државна заједница Србија и Црна Гора).

Најобимнији и најсадржајнији део односи се на демократску цивилну контролу као елемент цивилно-војних односа у Републици Србији. Он представља тежишно место целе монографије. У њему је обрађена улога државних институција у демократској и цивилној контроли војске кроз парцијалну анализу улоге законодавне, извршне и судске власти у Републици Србији. Посебно је обрађена улога независних државних органа: Државне ревизорске институције, Заштитника грађана (омбудсмана), Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података личности, Агенције за борбу против корупције и Повереника за заштиту равноправности полова. Саставни део ове анализе представља улога цивилног друштва у демократској и цивилној контроли војске, пре свега невладиних организација и медија.

Последњи део рукописа односи се на сагледавање везе између цивилно-војних односа и цивилно-војне сарадње. У том смислу, објашњен је појам и суштина цивилно-војне сарадње, историја развоја ових односа, различити теоријски приступи цивилно-војној сарадњи, а дата је и сопствена пројекција развоја цивилно-војне сарадње у свету и у Србији.

Mladenovic M. *Belarus Today and Tomorrow: A Politico-Logical Serbian Perspective*, (pp.199-219), у:Segey G. Musienko (editor), *Belarus: Independence as National Idea*, Global Scholarly Publications, New York, 2015.

Рад је објављен у тематском зборнику међународног значаја где аутори из Аустрије, Белорусије, Белгије, Бугарске, Италије, Пољске, Русије, САД, Француске и Швајцарске, дају своје научно виђење различитих аспеката политичког система Белорусије.

Аутор констатује да, Белорусија, за разлику од својих суседа (Русије, Украјине), поседује релативно хомогено друштво како у културном тако и у политичком погледу. Та

карактеристика, по његовом мишљењу, поговорила је централизацији власти у оквиру полупредседничког система где, у политичком смислу, доминира фигура председника републике. Још од 1994. године, на тој позицији је Александар Лукашенко. Он је три пута биран од стране грађана са изузетно великим (посебно за данашње услове), процентом гласова. Истовремено, његов политички стил па и лични однос према власти, непрестано је критикован и оспораван од стране Запада и нејаке опозиције унутар земље. Оно што такође издваја белоруски систем од већине суседа, који су донедавно припадали истом табору, јесте чињеница да се у њему никада није развила класа моћних олигарха. Важно је истаћи и то да, за разлику од највећег броја "постсоцијалистичких земаља", Белорусија није настојала да копира западна решења и сопствени напредак мери степеном усклађености са њима. У току свог независног развоја она је, добрим делом, задржала социјални и економски модел који умногоме наликује старим совјетским решењима. Ако би се тражио евентуални узор који користи Белорусија као инспирацију за сопствени развој, то пре може бити НР Кина него било која западна земља.

У раду се наглашава да је, у унутрашњим питањима, политика земље значајно ослоњена на употребу облика непосредног изјашњавања грађана, нарочито када се доносе главна решења. Иако противници председника Лукашенка истичу да је то облик манипулисања грађанима, оваква пракса веома је присутна и у политичком систему Швајцарске, земљи, коју многи с разлогом сматрају узором истинске демократије.

У спољнополитичком погледу, Белорусија је оријентисана на Руску Федерацију. У билатералним релацијама, наравно, није све увек хармонично па се њихови међусобни односи могу посматрати у широком спектру: од економских проблема, нарочито у области трговине енергентима, па све до настојања да и у пракси заживи државни савез Русије и Белорусије.

Иако теоретичари са запада оптужују белоруског председника да је сконцентрисао превише власти у своје руке, чињеница је да је то општа карактеристика полупредседничких система. Ако се позиција шефа државе упореди у председничком и полупредседничком систему, може се, парадоксално, уочити да много више надлежности припада овом другом. Истина је да, за разлику од председничких, у полупредседничким системима постоји бицефална егзекутива. Међутим, у њој доминира председник који, *de facto*, обједињује целу извршну власт али је, за разлику од председника у председничким системима, овлашћен и да распусти законодавни орган и распише превремене изборе. Такав је случај, не само у "постсоцијалистичким", него и у индустријски развијеним земљама. На пример, председник Француске поставља председника владе (уз сагласност Националне скупштине) али сам руководи седницама владе и, што је још значајније, акта владе важе само кад их потпише председник републике. Исто тако, председник је надлежан да распусти Националну скупштину. Упркос овим чињеницама, оптужбе на рачун председника Лукашенка као аутократског лидера, условиле су додатно погоршање односа Минска са Вашингтоном и Бриселом.

Белорусија је изабрала пут изградње савезне државе са Русијом, уз признање права на многовекторску спољну политику, у зависности од сопствених специфичних интереса и потреба. Оваква оријентација Белорусије, не значи умањење њеног суверенитета. Све организационе форме савезништва подразумевају заштиту базичних интереса државе: очување и јачање независности и суверенитета земље, њене територијалне целовитости и безбедности као и самоидентификацију и спровођење сопствених интереса у односима са другим државама и међународним организацијама.

У раду се посебно разматра питање евентуалног покушаја извођења "шарене револуције" у Белорусији. Овом проблему, државне и научне структуре Белорусије придају велики значај и настоје да створе отпор таквим покушајима. Основно оружје тог

отпора јесте разоткривање њихове суштине, начина припреме и реализације, као и јачање уверености у исправност и неопходност сопственог пута развоја.

Мирослав Б. Младеновић, Јелена Г. Пономарева, «Мека моћ» Русије – као услов успеха евроазијске интеграције, Српска политичка мисао број 1/2016. год.

У раду се разматрају различити аспекти евроазијске интеграције која представља један од приоритета спољнополитичког деловања па и унутрашњег развоја савремене Русије. Међутим, аутори констатују да за то није довољна само политичка воља и расположење већине грађана земаља евроазијског простора. Неопходан услов успешне реализације пројекта Евроазијског економског савеза и укупног геополитичког успона Русије, јесте употреба "меке моћи", која до сада није била уочљиво обележје руске спољне политике. Као комплексни ресурс, управо "мека моћ", ослањајући се на грађанско друштво, информативно-комуникацијске, образовне и друге социјалне инструменте, обезбеђује успех идеје о стварању и функционисању интеграционих система.

У раду су сагледана питања могуће употребе различитих инструмената "меке моћи" од стране Русије, уколико заиста жели интеграцију у евроазијском простору и повратак на једну од значајнијих позиција у међународним односима. Посебна пажња посвећена је улози информативних и образовних програма.

Проведена анализа показује да Русија, по употреби инструмената "меке моћи" на евроазијском простору, за сада значајно заостаје за другим регионалним и ванрегионалним играчима, пре свега: САД, Европском унијом и Кином. На основу сагледавања досадашње праксе у тој области, дати су одређени предлози којима се може обезбедити комплексан приступ у коришћењу информатичких, образовних и културних програма.

Аутори сматрају да за повратак у ред значајнијих геополитичких субјеката, Русија мора да поведе много више рачуна о активирању ресурса "меке моћи". То је, истовремено, неопходан услов и елемент интеграционог потенцијала Русије, али и значајна брана од различитих дезинтеграционих поступака других земаља, усмерених против ње. Ако посматрамо суштинске односе у савременом свету, можемо закључити да је укупна моћ националних држава остала иста као и раније, само што је другачије распоређена. Док су поједине државе практично изгубиле свој суверенитет и постале "колабиране" или "фрагментарне" државе, неке су чак ојачале и постале "функционални еквивалент светске владе". Овакав поредак сигурно не може остати непромењен. Томе учи и вишевековно искуство безуспешног настојања бројних великих сила да трајно обезбеде доминацију над осталима. Без обзира на то што по општим економским показатељима, у односу на САД и Кину, Русија видно заостаје, она поседује огроман комплексни потенцијал. Само је неопходно да се он квалитетно искористи и адекватно заштити.

У суштини, о могућности Русије да постане значајан фактор у међународним односима, не говори само геоклиматски распоред, огромни природни ресурси, нуклеарни штит који је још увек опстао као и интелектуални потенцијал грађана, већ и огромно историјско искуство. Иако се геополитичка улога Русије током последњег столећа неколико пута радикално мењала заједно са целокупном "архитектуром" света, то је држава која је увек, на овај или онај начин, била респективни субјект међународних односа. Место Русије у светском систему је нестабилно, али никада није значило одлазак на периферију светске политике. Ипак, за поновни ход према светском врху, земљи је неопходна озбиљнија и свеобухватнија примене инструментарија "меке моћи" – закључују аутори.

Мирослав Младеновић, Зоран Јефтић, Горан Мандић, Организација уговора о колективној безбедности између иллузије и анти-НАТО-а, Војно дело 1/2015.

У раду се констатује да, с обзиром да универзална регионална организација на постсовјетском простору, Заједница независних држава није у замишљеном формату заживела у пракси. Због тога су формиран бројни други облици сарадње и интеграције с циљем превазилажења њених главних недостатака. Једна од таквих организација, јесте Организација уговора о колективној безбедности (ОУКБ) која у садашњим условима претендује на улогу регионалног лидера у области безбедносне сарадње.

Маја 2002. године, лидери земаља потписница Уговора о колективној безбедности, формирали су Организацију Уговора о колективној безбедности и већ у октобру исте године, донели њен Статут. Званично објашњење разлога због кога је међународни уговор претворен у организацију, јесте жеља за повећањем ефикасности сарадње у области безбедности, земаља потписница. Не треба испустити из вида, ипак, да ова трансформација кореспондира са отпочињањем антитерористичке операције у Авганистану и са појавом војних база коалиције (практично САД) у појединим земљама Централне Азије.

После претварања ове групације у самосталну међудржавну организацију, ОУКБ је почела да делује у различитим правцима и да се испољава као важан фактор у области осигурања регионалне безбедности. Колико су основане те њене претензије? Да ли је ОУКБ само фикција? Колико ова асоцијација може да буде антитеза НАТО-у? Није ли ОУКБ израз наставка хладноратовског надметања Русије и САД у региону ЦА? Да ли је заиста реч о вишефункционалној регионалној безбедносној организацију новог типа, како је званично позиционирају њени лидери? На ова питања аутори покушавају да дају одговор детаљном анализом ефикасности функционисања њених механизма, сагледавањем нивоа квалитета практичних форми узајамног деловања њених чланица и, нарочито, мерењем конкретних резултата сарадње у оквиру ове регионалне организације.

У раду се наводи да је укупна површина земаља чланица ОУКБ дупло већа од површине Европе а број становника приближно једнак броју становника три најмногољудније европске земље: Немачке, Француске и Велике Британије. По броју војника (не укључујући резервну компоненту и паравојне формације) ОУКБ је приближно равна укупном броју припадника НАТО снага европских земаља. Треба, међутим, имати у виду да је резервна компонента у већини ових земаља изузетно снажна. У њу, поред класичних резервних састава из оквира мобилизационог контингента Војске, улазе и припадници тзв. институција силе. Примера ради, у Русији, у "институције силе" спадају: Министарство унутрашњих послова; Министарство за цивилну одбрану, ванредне ситуације и ликвидацију последица елементарних непогода; Државна курирска служба; Спољна обавештајна служба; Федерална служба безбедности; Национални антитерористички комитет; Федерална служба за контролу трговине наркотицима; Федерална служба обезбеђења; Управа за обезбеђење делатности Председника РФ. Укупно бројно стање припадника ових институција износи око 6 милиона (!) припадника, с тим што се више од половине бројног стања не може сматрати оружаном силом.

У оквиру делатности ОУКБ, 4. фебруара 2009. Године, донета је одлука о формирању Колективних снага за брзо реаговање. У оквиру основних циљева формирања ове институције, истакнуто је учвршћивање безбедности држава чланица ОУКБ на фону постојећих и потенцијалних претњи, укључујући тероризам, екстремизам и наркотрафикинг, обавештавање и ликвидација последица ванредних ситуација природног и техногеног карактера, као и

обезбеђење учешћа ОУКБ у операцијама подршке међународног мира и безбедности.

Мирослав Младенович, *Современные российско-китайские отношения: взгляд из Сербии, УДК 327(470+510), (стр. 33-39), излагање (штампано у целини), у: Развитие российско-китайских отношений: новая международная реальность, Часть 1, Издательство БГУ, Иркутск, 2016.*

У раду се констатује да, иако имају вишевековно исуство заједничке државне границе, највећа и најмногобројнија земља на свету никада нису међусобно отворено ратовале. Такво позитивно наслеђе, уз заједнички интерес за очувањем властитог суверенитета, омогућава Русији и Кини блиску политичку, економску, следствено томе – и војну сарадњу. Она пак, вероватно никада неће бити остварена у форми чврстог идеолошко-војног савезништва – онаквог какав је некад постојао на истоку комунистичке Европе у виду Варшавског блока или пак онога што данас покушава да опстане на Западу у лику НАТО савеза. У тексту се наводе различити аргументи којима се доказује наведено становиште.

Упркос томе, државни односи Русије и Кине никада нису били једноставни. Још од времена када први пут постају суседи (руско освајање Истока које је уследило након коначне победе над Монголима у другој половини XVI века), а посебно када козаци Ивана Грозног, Петра Великог и Катарине Велике освајају Сибир (уз стално напредовање на Далеком истоку током XVIII и XIX века), два велика царства развијају очекивано међусобно подозрење. Ово „природно“ политичко стање (не)поверења у коме се налазе моћни суседи имало је своје различите облике и фазе, с тим да је упадљиво да они никада нису имали размере отвореног војног сукоба. Наравно, када су једном већ постали суседи, чарке око територија нису се могле избећи, но оне никада нису добиле размере правог рата, чак ни у време „неправедних уговора“ из средине XIX века када је царска Русија стигла до Сахалина и најзад основала Владивосток (1880). Исто тако, међусобног рата није било ни у време оснивања Монголије (1911), нити током руског и кинеског унутрашњег – грађанског рата, као ни у доба сарадње и ривалства две комунистичке државе у лику Совјетског Савеза и Народне Републике Кине. Речена историјска чињеница делује помало нестварно ако имамо у виду развој једног и другог царства и потоњих држава, као и сличне историјске примере на другим крајевима света. Независно од разлога који су условили такво стање ствари, извесно је да одсуство ратног наслеђа омогућава савременој Русији и Кини да своје односе уређују искључиво на прагматичним темељима – у складу са властитим економским и другим интересима који функционишу изван постулата политичке идеологије или вредносних претпоставки култура.

Прагматички основ сарадње указује на то да до некаквог чврстог савеза Кине и Русије вероватно никада неће доћи. Захваљујући својим природним и демографским ресурсима с једне, те географским и економским потенцијалом с друге стране, обе државе ће и у ближој и у даљој будућности настојати да задрже сувереност и независност, у истој форми и на начин који је данас карактеристичан за (још увек) најјачу државу света – Сједињене америчке државе. И док Кина чини се незауостављиво постаје економски хегемон света, војно ревитализована Русија постаје раноправни политички актер у светским играма моћи. На том трагу ваља сагледати данашњу и будућу сарадњу Кине и Русије – „партнерство“ које ће свагда функционисати у балансирању између рационалног савезништа и тињајућег ривалства. То није зближавање на некаквим „заједничким вредностима“, већ сарадња заснована искључиво на прорачунатим узајамним уступцима. Заједнички интерес кроз тежњу за очувањем властитог суверенитета може допринети општем бољитку. Хоће ли то бити бољитак и за све друге –

питање је које сада свакако није примарно ни за традиционално самодовољну Кину, али ни за вечно „авангардно“ или профетски настројену Русију.

V ОЦЕНА РЕЗУЛТАТА НАУЧНО-ИСТРАЖИВАЧКОГ РАДА

Од претходног избора у звање до сада кандидат је објавио двадесет два рада. Од тога три монографије националног значаја - М 42, три рада у зборнику међународног значаја- М 14, пет радова у часописима међународног значаја верификованим посебном одлуком - М 24, (од тога, један рад у часопису на листи престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета), три рада у у водећем часопису националног значаја- М 51, четири рада у научном часопису- М 53. Кандидат има три рада са међународних научних скупова објављених у целини и један рад са научног скупа националног значаја.

Део радова публикован је на руском и енглеском језику а један је преведен и на кинески. Уредник је једног зборник радова са научне конференције. Априла 2013. године, уручена му је годишња награда часописа Војно дело као аутору најбољег чланка.

На основу увида у резултате рада на научноистраживачком и педагошком плану, Комисија констатује да је др Мирослав Младеновић после избора у звање ванредног професора на Факултету безбедности Универзитета у Београду дао значајан допринос развоју области политичке теорије, политичке филозофије и међународних односа. Увидом у садржај научних и стручних радова које је кандидат објавио у периоду 2012-2016. године, Комисија налази да се он бави темама од несумњивог научног, академског и ужег стручног интереса, али и темама које могу имати шири друштвени и практични значај. Радови др Мирослава Младеновића писани су јасним језиком, доступни и студентима и стручној читалачкој публици.

Кандидат је учествовао на осам међународних конференција и једном домаћем научном скупу, на којима је излагао радове из области политичких система, цивилног друштва, проблема демократије и међународних односа. Био је предавач на два омладинска међународна кампа на којима је учествовало више хиљада полазника из осамдесетак земаља света. Др Мирослав Младеновић је организовао једну научну конференцију и био члан организационог одбора на два међународна научна скупа.

Ангажован је у реализацији научноистраживачког пројекта број III 47029 под називом: „Рентабилни избор нових технологија и концепција одбране кроз друштвене промене и стратешке оријентације Србије у 21. Веку“. Пројекат финансира Министарство науке и технолошког развоја Републике Србије.

VI ОЦЕНА РЕЗУЛТАТА У ОБЕЗБЕЂИВАЊУ НАУЧНО-НАСТАВНОГ ПОДМЛАТКА

После избора у звање ванредног професора, др Мирослав Младеновић је ментор за израду докторске дисертације за једну кандидаткињу.

Учествовао је у раду већег броја комисија и био ментор за израду два специјалистичка и седам мастер радова. Поред ангажмана на матичном факултету, уз његово менторство своје мастер радове одбранило је и двоје кандидата са Факултета политичких наука Универзитета у Београду.

Више од тридесет пута био је ментор за израду дипломских радова студената Факултета безбедности.

Уз његову непосредну подршку и помоћ у току изборног периода, једна његова асистенткиња је одбранила докторат и изабрана у звање доцента, други асистент завршава докторску дисертацију, а демонстраторка у настави успешно завршила мастер студије и одбранила завршни рад.

Био је председник комисије за избор у звање ванредног професора једном колеги са матичног факултета.

VII ОЦЕНА РЕЗУЛТАТА ПЕДАГОШКОГ РАДА

На основним четворогодишњим студијама, поред основног предмета, „Политички систем“, реализовао је наставу и на предметима: „Цивилно-војни односи“, „Менаџмент у систему одбране“ (стара акредитација), „Одбрана и дипломатија“; На мастер студијама, реализује део предмета „Геополитичке перспективе савременог света“.

Повремено је ангажован у настави ван матичног Факултета. Професор је по позиву на Факултету социологије Московског државног универзитета „Ломоносов“, на „Московском државном институту (универзитету) за међународне односе при Министарству спољних послова РФ“ (МГИМО), на Универзитету „Шолохов“ у Москви и на Факултету политичких наука Универзитета у Београду.

На мастер академским студијама политикологије Факултета политичких наука Универзитета у Београду предаје предмет Политички системи азијских земаља.

Мирослав Младеновић активно учествује на домаћим и међународним научним скуповима.

Предавао је на две омладинске летње школе у иностранству. Његов педагошки рад високо је цењен и од стране самих студената. У школској 2012/13: **4,32**; у 2013/14 – **4, 42**; у 2014/15 – **4,71**; у 2015/16 – **4,62**. Средња оцена за изборни период-**4,52**.

VIII ДОПРИНОС АКАДЕМСКОЈ И ШИРОЈ ЗАЈЕДНИЦИ

Кандидат Мирослав Младеновић, поред запажених ангажмана на матичном и Факултету политичких наука Универзитета у Београду, учествује и у наставно научним активностима страних универзитета. Члан је више домаћих и међународних удружења, као што су: Удружење политиколога Србије, Руска академија одбране, безбедности и правног поретка.

Одлуком Владе републике Србије, од априла 2016. године, именован је за члана Управног одбора Института за европске студије.

Члан је Уређивачког одбора часописа Међународна политика и члан Издавачког савета часописа The Review of International Affairs које издаје Институт за међународну политику и привреду.

Председник је савета Факултета безбедности Универзитета у Београду у актуелном сазиву.

IX ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Увидом у купну научно стручну делатност и наставну активност кандидата др Мирослава Младеновића, Комисија је утврдила да је од избора у звање ванредног професора објавио:

- један рад у престижном светском часопису са листе коју утврђује Универзитет;
- три рада у часописима међународног значаја верификованим посебном одлуком;
- три научне монографије;
- три рада у водећим часописима националног значаја;
- три рада са међународних научних скупова објављена у целини;
- један рад са научног скупа националног значаја објављена у целини и једно уређивање тематског зборника радова односно часописа;
- да је члан у уређивачким одборима домаћих часописа и скупова, те струковних удружења у земљи и иностранству;
- да је члан Управног одбора престижног научног института;
- да је председник Савета факултета на коме је запослен;
- да је био предавач по позиву на основним и мастер студијама на универзитету и у иностранству, укључујући и две омладинске летње школе;
- да је остварио резултате у развоју научно-наставног подмлатка на факултету кроз менторство у изради свих категорија радова;
- да је његов целокупни и дугогодишњи наставни и педагошки рад високо оцењен од стране студената Факултета безбедности Универзитета у Београду;
- да је кандидат показао изузетну способност, посвећеност, одговорност и смисао за наставни рад у области политичких наука.

Треба истаћи и да су радови др Мирослава Младеновића писани јасним језиком и прегледним стилем, доступним подједнако студентима и стручној читалачкој публици. Њих красе увек јасна структура, ток излагања и поуздани закључци. Кандидат је дао свој значајан допринос и функционисању факултета у целини, кроз активно учешће и рад на дужности председника Савета, коју обавља по други пут од доласка у ову високошколску установу.

На основу утврђених чињеница, напред изнетих оцена о научном, истраживачком и наставно-педагошком раду, као и доприносу научном развоју уже научне области за коју се бира, у складу са одредбама Закона о високом образовању Републике Србије, Статута факултета безбедности Универзитета у Београду, Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду и Критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, Комисија сматра да кандидат др Мирослав Младеновић испуњава све услове за избор у звање редовног професора и једногласно предлаже Изборном већу Факултета безбедности Универзитета у Београду да изабере др Мирослава Младеновића у звање редовног професора за ужу научну област политичке науке и наставни предмет „Политички систем“ и да упути предлог Универзитету у Београду на даљу процедуру.

Београд, 17. октобар 2016.

Чланови Комисије:

Проф. др Владимир Цветковић,
Факултет безбедности Универзитета у Београду, председник Комисије

Проф. емеритус др Вукашин Павловић,
Факултет политичких наука Универзитета у
Београду, члан

Проф. др Милан Јовановић,
Факултет политичких наука Универзитета у Београду, члан

Проф. др Јелена Георгијевна Пономарева,
Московски државни универзитет за међународне односе (МГИМО), члан

С А Ж Е Т А К ИЗВЕШТАЈА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I – О КОНКУРСУ

Назив факултета:	Факултет безбедности Универзитета у Београду
Ужа научна, односно уметничка област:	Политичке науке – предмет Политички систем
Број кандидата који се бирају:	Један
Број пријављених кандидата:	Један
Имена пријављених кандидата:	Мирослав Младеновић;

II – О КАНДИДАТИМА

1. Др Мирослав Младеновић

1) – Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Мирослав (Борисав) Младеновић
- Датум и место рођења: 14.04.1956., Лепаја (Србија)
- Установа где је запослен: Факултет безбедности Универзитета у Београду
- Звање/радно место: Ванредни професор
- Научна, односно уметничка област: Политичке науке

2) – Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: Војна академија копнене војске
- Место и година завршетка: Београд, 1979.

Магистеријум:

- Назив установе: Факултет политичких наука Универзитета у Београду
- Место и година завршетка: Београд, 1994.
- Ужа научна, односно уметничка област: Политички систем

Докторат:

– Назив установе:	Факултет политичких наука Универзитета у Београду
– Место и одбране:	Београд, 2 000.
– Наслов дисертације:	Синдикат и заштита права радника у политичком и правном систему СР Југославије
– Ужа научна, односно уметничка област:	Политички систем
<u>Досадашњи избори у наставна и научна звања:</u>	Избор у звање доцента: 2006., у звање ванредног професора: 2012.

3) – Објављени радови

Име и презиме: Др Мирослав Младеновић	Звање у које се бира: редовни професор	
Научне публикације	Број публикација у којима је једини или први аутор	
	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора
Рад у водећем научном часопису међународног значаја објављен у целини		
Рад у научном часопису међународног значаја објављен у целини	9	3
Рад у научном часопису националног значаја објављен у целини	5	3
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен у целини	3	2
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен у целини	2	1
Рад у зборнику радова са међународног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини		
Рад у зборнику радова са националног научног скупа објављен само у изводу (апстракт), а не и у целини		
Научна монографија, или поглавље у монографији са више аутора	3	1
Стручне публикације	Број публикација у којима је једини или први аутор	
	пре последњег избора/реизбора	после последњег избора/реизбора

Рад у стручном часопису или другој периодичној публикацији стручног или општег карактера	7	4
Уџбеник, практикум, збирка задатака, или поглавље у публикацији те врсте са више аутора	8	
Остале стручне публикације (пројекти, софтвер, друго)	8	3

Напомена: 1. Навести у ком часопису са SCI, SSCI или ANCI листе су радови објављени;
2. Квантитативно исказати научне резултате за стицање звања наставника у пољу друштвено-хуманистичких наука, према табелама 1. и 2. које су саставни део Критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду

Радови су објављени у следећим часописима:

1) Зборник радова ФПН. .1 рад (пре последњег избора);	6) Свободная мысль.....2 рада (пре избора);
2) Војно дело...8 радова (5 пре посл. избора и 3 после)
понимание, умение...2 рада (пре изб.)	7) Знание,
8) Междунaродная жизнь.....2 рада (1 пре и 1 после избора)
последњег избора);
3) Годишњак Факултета безбедности.. 6 радова (2 пре и 4 после)
Междунaродная жизнь.....2 рада (1 пре и 1 после избора)
последњег избора);	9) Српска политичка мисао..... 4 рада (после избора)
4) Journal by George Marshall Center....1 рад (пре последњег избора);	10) Социолошки преглед.....2 рада (1 пре и 1 после посл.изб.);
5) Социолошки преглед.....2 рада (1 пре и 1 после посл.изб.);	Звенья..... 1 рад (после избора)

4) – Оцена о резултатима научног, односно уметничког и истраживачког рада

Ова оцена даје се на основу Критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду који је ступио на снагу 30. маја 2011. године
Кандидат је објавио:

- Монографија националног значаја..... (M42: 5x3 =15)**
Саопштење са међународног скупа штампано у целини.....(M44: 1x2 =2)
Рад у водећем часопису националног значаја(M51: 3x3 =9)
Рад у научном часопису(M53: 1x4=4)
Рад у тематском зборнику међународног значаја.....(M14: 4x3 =12)
Рад у часопису међународног значаја.....(M24: 4x5 =20)
Рад у међународном часопису.....(M23: 4x1 =4)
Предавање по позиву са научног скупа штампано у целини.....(M31: 3x1 = 3)

Укупно: 67

5) – Оцена резултата у обезбеђивању научно-наставног подмлатка

Менторство на магистарским и докторским студијама и учешће у комисијама за оцену и одбрану докторске дисертације и изборе у звања

Кандидат је био ментор за израду два докторска рада. Уз његову менторску подршку, седам студената (од тога два на Факултету политичких наука), стекло је звање мастера наука, а преко 30 је дипломирало. Био је члан у преко 20 комисија за стицање академског звања студената различитих нивоа.

Учешће на свим нивоима наставе и континуирано праћење рада студената резултирало је давањем подршке низу студената да наставе школовање или се усавршавају на реномираним високошколским установама у земљи и иностранству.

6) – Оцена о резултатима педагошког рада

У свим досадашњим редовним оцењивањима наставника, студенти су рад проф. Младеновића вредновали веома високо. За последњи оцењивани период, оцењен је просечном оценом **4,52**. (2012/13-**4,32**; 2013/14-**4,42**; 2014/15-**4,71**; 2015/16- **4,62**)

7) – Оцена о ангажовању у развоју наставе и других делатности високошколске установе

Кандидат др Мирослав Младеновић показао се као успешан наставник, спреман да помогне студентима свих нивоа студија у савладавању градива из научне области за коју се бира. У процесу наставе примењује савремена дидактичка решења, са акцентом на теоријско-практичној рефлексији актуелних политичких садржаја. Такав приступ образовном процесу исказао је израдом адекватног уџбеничког материјала и објављивањем текстова са актуелном тематиком из области политике и политичког система. Поред основне делатности, пре избора у последње наставничко звање, успешно је обављао дужности председника Савета Факултета безбедности Универзитета у Београду 2004-2006, Изасланика одбране Републике Србије у Руској федерацији (2006-2010), Извршног директора Тима за реформе МО Републике Србије и др. Такав ангажман наставио је и у периоду после избора у звање ванредног професора. Тренутно је председник Савета матичног факултета, члан Управног одбора Института за европске студије, члан Издавачког савета часописа The Review of International Affairs, члан Уређивачког одбора часописа Међународна политика и припадник професионалних удужења у земљи и иностранству. Својим укупним радом стекао је углед одговорног и свесрдно прихваћеног наставника, како код студената, тако и код колега на Факултету безбедности, као и у широј академској и друштвеној заједници.

III – ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

1. Кандидат др Мирослав Младеновић, ванредни професор

Увидом у купну научно стручну делатност и наставну активност кандидата др Мирослава Младеновића, Комисија је утврдила да је од избора у звање ванредног професора објавио:

- један рад у престижном светском часопису са листе коју утврђује Универзитет; - четири рада у часописима међународног значаја верификованим посебном одлуком; три научне монографије; три рада у водећим часописима националног значаја; три рада са међународних научних скупова објављена у целини; један рад са научног скупа националног значаја објављена у целини и једно уређивање тематског зборника радова односно часописа;

- да је члан у уређивачким одборима домаћих часописа и скупова, те струковних удружења у земљи и иностранству; да је члан Управног одбора престижног научног института; да је председник Савета факултета на коме је запослен; да је био предавач по позиву на основним и мастер студијама на универзитету и у иностранству, укључујући и две омладинске летње школе;

- да је остварио резултате у развоју научно-наставног подмлатка на Факултету кроз менторство у изради свих категорија радова;

- да је његов целокупни и дугогодишњи наставни и педагошки рад високо оцењен од стране студената Факултета безбедности Универзитета у Београду;

- да је кандидат показао изузетну способност, посвећеност, одговорност и смисао за наставни рад у области политичких наука.

Треба истаћи и да су радови др Мирослава Младеновића писани јасним језиком и прегледним стилем, доступним подједнако студентима и стручној читалачкој публици. Њих красе увек јасна структура, ток излагања и поуздани закључци.

Кандидат је дао свој значајан допринос и функционисању Факултета у целини, кроз активно учешће и предан рад на дужности председника Савета, коју обавља по други пут од доласка у ову високошколску установу. На основу утврђених чињеница, напред изнетих оцена о научном, истраживачком и наставно-педагошком раду, као и доприносу научном развоју уже научне области, у складу са одредбама Закона о високом образовању Републике Србије, Статута факултета безбедности Универзитета у Београду, Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду и Критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, Комисија сматра да кандидат др Мирослав Младеновић испуњава све услове за избор у звање редовног професора и једногласно предлаже Изборном већу Факултета безбедности Универзитета у Београду да изабере др Мирослава Младеновића у звање редовног професора за ужу научну област Политичке науке за наставни предмет „Политички систем» и предлаже да се такав предлог упути Универзитету у Београду на даљу процедуру.

Београд, 17.10.2016. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

1. **Др Владимир Цветковић**, редовни професор, ужа научна област Социологија, Факултет безбедности у Београду
-

2. **Др Вукашин Павловић**, емеритус редовни професор, ужа научна област Политичка социологија, Факултет политичких наука у Београду

3. **Др Милан Јовановић**, редовни професор, ужа научна област Политичке науке, Факултет политичких наука у Београду

4. **Др Јелена Георгијевна Пономарева**, редовни професор, ужа научна област Упоредна политикологија, Московски државни универзитет за међународне односе (МГИМО), члан

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

ФАКУЛТЕТ БЕЗБЕДНОСТИ

Број: _____

Датум: _____ . година

Београд, Господара Вучића бр. 50

На основу члана 65 став 2. Закона о високом образовању ("Службени гласник РС", бр. 76/05, 100/07-аутентично тумачење, 97/08, 44/10 и 93/12, 89/13, 99/14, 45/15- аутентично тумачење и 68/15) и члана 118. став 2. Статута Факултета безбедности, Изборно веће Факултета је дана 13.12.2016. године донело

ОДЛУКУ

Факултет безбедности предлаже да се др Мирослав Младеновић изабере за наставника у звање редовног професора за ужу научну област Политичке науке, за наставни предмет Политички систем.

Одлуку доставити Универзитету у Београду ради спровођења поступка избора.

Образложење

Изборно веће Факултета безбедности је дана 13.09.2016. донело одлуку бр. 538/3 о расписивању конкурса за избор наставника у звање редовног или ванредног професора за ужу научну област Политичке науке, за наставни предмет Политички систем и донело одлуку бр. 538/2 о образовању Комисије за писање извештаја о пријављеним кандидатима на конкурс.

Конкурс је објављен у листу "Послови".

Комисија је сачинила Извештај који је био доступан јавности, након чега је Изборно веће Факултета безбедности на седници од 13.12.2016. године предложило да се др Мирослав Младеновић изабере у звање редовног професора за ужу научну област Политичке науке, за наставни предмет Политички систем.

На основу изнетог одлучено је као у диспозитиву.

Д о с т а в и т и:

Д Е К А Н

- Универзитету,
- Архиви.

Проф. др Ивица Радовић